

Thüringer Universitäts- und
Landesbibliothek Jena

Bibliotheca Electoralis [Konvolut: Sign. 2 Op.theol.IV,91/1]

2 Op.theol.IV,91/1

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00013546

urn:nbn:de:urmel-39d283bb-ae6a-43d7-8ead-2151e1bcbccc0-00002514-0017

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

re debemus quod in differenter pro arbitrio dicentis & ablatiuo iungitur: & accusatiuo: dicimus enim clam patre & clam patrem: In sub: super: & subter: & accusatiua sūt & ablatiua. Sed apud maiores nostros indifferenter ponebant id est nulla lege seruata. Nam & Virgilius dixit. Rapuitq; in fomite flammam pro in fomite: & Horatius. Naso distri- ctus ensis quod super magna ceruice pēdet: pro super ciruicem. Cicero fortes in eo qui- tis: pro in eum & similia. Aetas posterior super & subter accusatiuas fecit: in: uero & sub: coniungitur accusatiuis casibus commutatio est loci: ut in forum uado. Sub basilicam uado. Tunc iungitur ablatiuis cum permansio est uerborum. quæ elocutione præponē- da sunt ratione colligitur. Nam pergo proficiscor & huius motum significat. Sto. sedeo: dormio: & huius permansionem Loquelares præpositiones ideo dicuntur quia semper cohererent: ut conduco: recipio: coherere autem eas res illa significat: quod nō patiuntur in significatione interpositionem: Nemo enim dicit con tibi duco: aut re illum cipio. Præ- positiones cum post positæ fuerint si casum suum reseruent adhuc præpositiones sunt ut transtra per & remos si autem casum mutant fiunt aduerbia: ut tēpore post. Sed pleriq; metrorum ratione etiam præpositæ idem faciunt: ut longo post tempore uenit: Et illud sciendum est præpositiones utriusq; casus quotiens pro aliis præpositionibus ponuntur illis eas casibus iungi quibus inngitur illæ pro quibus ponuntur: ut in alterum. Nam quoniam in modo contra significat tantum accusatiuo iungenda est. Contra enim accu- satiui casus est: Item super priamo rogans: quoniam super de significat tantum ablati- uo iungenda est: de enim ablatiui casus est.

Interiectiones proprie sūt affectus uoce icognita cōdita expressi: sed & plenus fre- quenter sermo pro interiectione habet: si affectū significet: ut pprie dolor & similia. Vnt nomina similia participiis presentis temporis ut demens: legens: quæ hac ratione discernuntur. Si enim nomen fuerit comparisonem recipit: ut demēti- or dementissimus: si autem participium fuerit non recipit comperationem. Ne- mo enim dicit legentior legentissimus. Quid si sit nomen non simile participio sed quid sit & participium aliam recipit discretionem ut est amans quod & nomen est & participi- um. Nā si sit nomē genitiuo iungit ut amās tui: si aut participiū sit accusatiuo iungit: ut amās te: quæadmodū colēs te. Si aut inueniant nomina similia participiis præteriti tē- poris uel potius eadē & participia discernūt in declinatione. Nā participia si fuerint le- cundæ sūt declinationis ut hic uisus huius uisū. hic auditus huius auditū. Si autē nomina fuerint erūt q̄rtæ declinatōis: ut hic uisus huius uisus. hic auditus huius auditus. Quāq; hæc quæ diximus etiā illa ratione discernimus. quod participiū tūc est quom tēpus ha- bet: ut puta ille auditus est quom aut nō habet tēpus nomē est: ut auditus meus obtulus est: & uisus meus breuis.

SERGII GRAMMATICI IN SECUNDAM DO- NATI EDITIONEM COMMENTARIUS.

Væ sunt principales partes orationis nomen & uerbum eo quod ipsæ
d solæ faciunt elocutionem ut cicero scripsit. Virgilius fecit: & lineiplis
nulla pars implet elocutionem. Nā quādo dicimus ipse legens dixit
Aristotelici dicūt duas esse ptes orationis nomē & uerbū. Stoici quinq;
Grammatici octo. pleriq; nouē. pleriq; decē. pleriq; undecim. Interie-
ctionē græci penitus nō habēt: sed iter partes oratiōis. id est in octo nō computāt. Nos
articulo nō penitus caremus id est eū articulū sed in pnomine cōputamus. Tres ptes ora-
tionis sūt quæ casibus declinant: nomē: pronomen: participiū: & una quæ temporibus